

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

Elogi de la traïció

LA TRAMA: 15-11-1959. Holcomb, llogarret de Kansas, la família Cluster és brutalment assassinada; per tal de cobrir la notícia per al *New York Yorker*, es desplaça Capote, escriptor de prestigi, un cop allí descobreix la base de la seva futura novel·la d'èxit: *A sang freda*. Serà el naixement del nou periodisme.

LA PEL·LÍCULA: Basant-se en la biografia sobre Capote escrita per Gerald Clarke, el film assaja un estricte *biopic* al voltant de sis anys de la volcànica vida de Truman Persons, més conegut com Capote. Són els crucials anys de gestació de la novel·la que marcaria el seu autor i a una generació d'escriptors i periodistes. Allò conegut com a *nou periodisme*: el difícil maridatge entre realitat i ficció. Que encara dura. Que li ho preguntin al Carles Porta de *Tor...* Bennett Miller il·lustra amb sentit de crònica personal i social, el guió de Dan Futterman, (per)seguint les peripècies de l'excèntric Capote i la seva acompanyant, la també escriptora Harper Lee, per terres de Kansas, seduïnt i enlluernant, amb manifestació llagoteria, els naturals del país que no es poden creure que un *crack* de Nova York i Hollywood habiti entre ells.

Capote –fagocitador Philip Seymour Hoffman, alhora que productor del film– porta al límit el paper del periodista, convertint-se en l'home de confiança que sap explotar la vanitat, la solitud i la ignorància de les persones per a treure d'elles tot allò que li interessa. Estaríem davant d'un traïdor professional. Un simulador maquiavèlic que converteix l'ofici de l'actor en un joc de nens innocents. El film es pren temps en dissecionar el procés d'atansament personal als testimonis i als mateixos assassins per part d'un Capote que sap preguntar i, sobretot, callar i escoltar. Un procés de discutible trajectòria moral on convé il·luminar les ambicions, contradiccions i neguits del protagonista absolut. Malgrat aparenti exquisida equidistància objectiva, *Capote* el film, pren partit a favor d'un personatge excessiu, brillant, egotista i egoista.

LA FRASE: "La vida normal mai no ha estat assumpte que fos del meu interès". Confessa un Capote manipulador. La vida quotidiana ve a ser l'infern de personatges públics que, com Òscar Wilde, necessiten d'una cohort d'estúpids, intel·ligents i esnobs que els riguin les genialitats.

LA RECOMANACIÓ: Els consumidors de biografies turmentades tenen un *steak tartar* succulent amb *crudités* de tan fresques, cíniques.

Capote

Director: Bennett Miller.

Intèrprets: Philip Seymour Hoffman, Catherine Keener, Clifton Collins Jr., Chris Cooper, Amy Ryan. EUA, 2005.

112 minuts. Funàtic.